

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επωελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΟΥΔΕΙΣ ΑΧΑΡΙΣΤΟΤΕΡΟΣ ΤΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΗΘΕΝΤΟΣ

Αδικαιολόγητες οι διαμαρτυρίες για την μείωση τού μισθού τής Κυριακής

Την περασμένη εβδομάδα έγραψα τις αρνητικές κοινωνικές επιπτώσεις από την λειτουργία των καταστημάτων τις Κυριακές, χωρίς να γνωρίζω -όπως θα έπρεπε- ότι εφαρμόστηκε από τους επιχειρηματίες για το καλό των εργαζομένων. Αυτή ήταν η απάντηση των επιχειρηματιών στις έντονες διαμαρτυρίες για την μείωση τού μισθού τής Κυριακής από το Δικαστήριο για τις Εργασιακές Σχέσεις. Μάς λένε και πως μετά την μείωση των μισθών για την Κυριακή θ' αυξήσουν περαιτέρω τις ώρες εργασίας, για να βοηθήσουν τους άνεργους να βρουν δουλειά και πραγματικά συγκινήθηκα με τον αλτρουισμό αυτών των ανθρώπων.

Μέχρι κτες νόμιζα πως αρχίζοντας από την λειτουργία των καταστημάτων την Πέμπτη το βράδι, το Σάββατο απόγευμα και την Κυριακή, στόχος των μεγάλων επιχειρήσεων ήταν να χρεοκοπίσουν τα γειτονικά μαγαζά που λειτουργούσαν οικογένειες μεταναστών και περίμεναν να κλείσουν τα μεγάλα καταστήματα για να δουλέψουν αυτά.

Γ' αυτό εξαφανίστηκαν χιλιάδες μικρομάγαζα που δεν μπορούσαν ν'

ανταγωνιστούν τα θηρία στην ζούγκλα του εμπορίου, αλλά αποδεικνύεται πως ήταν απαραίτητο να συμβεί αυτό για το... καλό μας.

Ο πρωθυπουργός μας, Μάλκολμ Τέρνμπουλ, πιστεύει ακράδαντα πως όσο πιο πλούσιο είναι το τραπέζει των δισεκατομμυριούχων, τόσο μεγαλύτερα θα είναι τα ψίχουλα που θα πέσουν στο πάτωμα για τους φτωχούς. Γ' αυτό προτείνει να μειωθούν οι φόροι που πληρώνουν οι μεγάλες επιχειρήσεις για να μπορέσουν να τις επεκτείνουν και να προσλάβουν περισσότερους υπαλλήλους.

Αν δουλεύει έτσι το σύστημα, προτείνω να μην πληρώνουν καθόλου φόρους οι μεγάλες επιχειρήσεις και επιπλέον ούτε να πληρώνονται οι εργάτες για να βρουν όλοι δουλειά και να έχουμε πλήρη απασχόληση. Ομως δεν δουλεύει έτσι το σύστημα και ο κ. Τέρνμπουλ το γνωρίζει πολύ καλά γιατί είναι ευφύεστας, αλλά θα πληρώσει μεγάλο πολιτικό κόστος αν συνεχίζει να νιάζεται περισσότερο για τις τραπέζες από τον μεροκαμπιάρη Αυστραλό.

Είναι φανερό, ότι ο κ. Τέρνμπουλ δεν ασχολείται με την πολιτική για να ει-

σπράττει έναν μισθό και γι' αυτό, άλλωστε, περιφρονεί την πρωθυπουργική κατοικία, επειδή στόχος του είναι η υπεροφημία του. Η πρωθυπουργία τού ήταν απαραίτητη σαν το σημαντικότερο τρόπαιο σε μια σπουδαία σταδιοδρομία ενός ανθρώπου με ταπεινές καταβολές, που πέτυχε σε ό,τι ασχολήθηκε. Απέκτησε φήμη και πλούτη, αλλά ήθελε και τη δόξα. Επειδή τα πλούτη πολλοί εμίσποσαν, τη δόξα ουδείς. Αυτή τη δόξα δεν πρόκειται να χαρεί και θα αποχωρήσει από την πολιτική πιπτέμενος και ταπεινωμένος, χωρίς το σημαντικότερο τρόπαιο που ονειρευόταν, γιατί δεν μπορεί να καταλάβει αυτό που ο Τζον Χάουαρντ χροιμοποίησε με μαεστρία και που η Πολίν Χάνοον ακόμη έχει εμπεδώσει: Τη δόξα δεν θα την κερδίσεις ποτέ με τους τραπέζες, αλλά με τους κοινούς θνητούς, που όταν τους πρόδωσε ο Χάουαρντ τον έστειλαν άναυλα στο σπίτι του. Ομως, δεν θ' αφήσω στο απυρόβλητο τον αρχηγό τής αξιωματικής αντιπολίτευσης, Μπιλ Σόρτεν, που δήθεν κλαίει και οδύρεται για την απόφαση ενός δικαστηρίου που αυτός ίδρυσε, με πρόεδρο που αυτός διάλεξε, όταν ήταν

υπουργός στην κυβέρνηση Γκίλαρντ. Ούτε άκουσα τον κ. Σόρτεν να καταδικάζει το συνδικάτο που για μια αύξηση μισθών συμφώνησε να μην πληρώνονται περισσότερα χρήματα για την δουλειά τους τις Κυριακές όσοι εργάζονται στα μεγάλα σουπερμάρκετ.

Είναι γεγονός πως η κατάργηση τής λειτουργίας των καταστημάτων τις Κυριακές είναι αδύνατη και καταλαβαίνω ακόμη πως είναι δυσβάσταχτο το κόστος των μισθών τις Κυριακές για τις μικρές επιχειρήσεις.

Επειδή δεν είμαι αυτούς τους μεμψιμοίρους που διαμαρτύρονται για τα πάντα χωρίς να προσφέρουν λύσεις θα προτείνω τη δική μου:

Τα μεγάλα καταστήματα και οι μικρές επιχειρήσεις που λειτουργούν τις Κυριακές να προσθέτουν στους λογαριασμούς των πελατών τους την ημέρα αυτή ένα ποσοστό ανάλογο με το επιπλέον κόστος τους.

Αν εγώ θέλω να κάνω τα ψώνια μου να γεματίσω σε εστιατόριο μια Κυριακή, δεν έχω απαίτηση να ζημιώθουν οι χαμπλόμισθοι εργαζόμενοι και οι οικογένειές τους!

Αν διάβαζε «Κόσμο» ο πρωθυπουργός

Ο Τόνι Αμποτ συνεχίζει τον πόλεμο φθοράς εναντίον τού πρωθυπουργού και τής κυβέρνησής του, επειδή δεν μπορεί να συμβιβαστεί με το γεγονός ότι απέτυχε σαν πρωθυπουργός.

Οταν χρέψει η θέση υπουργού Υγείας στην κυβέρνηση Τέρνμπουλ πριν μερικές βδομάδες, είχα προτείνει στον πρωθυπουργό από αυτή τη στήλη να διορίσει υπουργό τον Τόνι Αμποτ, όχι μόνο επειδή έχει πείρα σ' αυτό το υπουργείο.

Ο κ. Τέρνμπουλ, έπρεπε να το κάνει για να τον εξουδετερώσει επειδή -όπως λέει ο σοφός ελληνικός λαός- «κράτα τους φίλους σου κοντά και τους εχθρούς σου κοντύτερα».

Κρίμα που ο κ. Τέρνμπουλ δεν διαβάζει ελληνικά...

Οι Αυστραλοί δεν είναι ρατσιστές

Προχθές είδα δύο καταπληκτικά ντοκιμαντέρ στην τηλεόραση SBS, ένα τού κορυφαίου δημοσιογράφου - τηλεπαρουσιαστή, Ρέι Μάρτιν, για τον ρατσισμό στην Αυστραλία και το άλλο τού Μάικλ Μούρ για τη σύγκριση τής Αμερικής με άλλες χώρες και πόσο πίσω έχουν μείνει οι Αμερικανοί...

Το ντοκιμαντέρ τού Ρέι Μάρτιν είχε συγκλονιστικά στοιχεία για τον ρατσισμό και τις συνέπειές του, με βιντεοσκοπήσεις ρατσιστικών επιθέσεων, όμως το τέλος ήταν ενθαρρυντικό. Σύμφωνα με δημοσκόπηση 6000 ατόμων από το Πανεπιστήμιο Δυτικού Σίδνεϊ, το 86% των Αυστραλών αναγνωρίζουν ότι ο ρατσισμός είναι πρόβλημα για τη χώρα μας και πρέπει να αντιμετωπιστεί.

Ομολογώ πως το 86% των αντιρατσιστών είναι μεγαλύτερο από ό,τι θα είχα προβλέψει και χαστούκι γι' αυτούς που νομίζουν πως η αξία ενός ανθρώπου έχει να κάνει με το χρώμα τού δέρματός τους, τη θρησκεία ή εθνότητά τους...

Ντρέπονται την ιδεολογία τους

Ξέρετε τί εξακρίβωσα πρόσφατα; Οτι δεν υπάρχουν πια ρατσιστές, φασίστες, νεοναζί, αντισημίτες κλπ. Είναι πραγματικά αστείο να σού λέει κάποιος «εγώ δεν είμαι ρατσιστής» και μετά ν' αρχίσει ένα αισχρό υβρεολόγιο για τους μουσουλμάνους, τους εβραίους, τους ασιάτες, τους αφρικανούς, τους ομοφυλόφιλους κλπ.

Σού λέει ακόμη «εγώ δεν είμαι χρυσαυγίτης, φασίστας, νεοναζί κλπ.» πριν αρχίσει να πλέκει το εγκώμιο τού «φύρερ» Μιχαλολιάκου ή τής Λεπέν.

Οι άνθρωποι έχουν συνειδητοποιήσει ότι η ιδεολογία τους είναι αισχρή και ντρέπονται να το ομολογήσουν. Άλλα, κάτι που μοιάζει με πορτοκάλι, έχει το χρώμα πορτοκαλιού, το άρωμα πορτοκαλιού και τη γεύση πορτοκαλιού δεν μπορεί να είναι... καρπούζι.

Για παράδειγμα, αν εγώ ήμουν «κομμούνι» όπως λένε κάποιοι ανεγκέφαλοι και ανήθικοι συκοφάντες μου, θα ήμουν υπερήφανος για την ιδεολογία μου και δεν θα το διέψευδα. Γιατί αν ντρεπόμουν ασφαλώς θα άλλαζα ιδεολογία.

Καλό!

Μια μέρα γυρνάει ο άντρας από τη δουλειά του και

βρίσκει το σπίτι και τον κήπο άνω-κάτω. Τα παιδιά, με τις πιζάμες τους ακόμη, παίζανε μέσα στη λάσπη και σε βρωμιές και ήταν σε άθλια κατάσταση, άδεια κονσερβοκούτια και παλιόχαρτα ένα γύρο.

Προχωράει στο σπίτι και το βρίσκει σε ακόμη χειρότερη κατάσταση. Πιάτα σωρός στο νεροχύτη, το φαΐ του σκύλου χυμένο παντού, ένα σπασμένο ποτήρι κάτω από το τραπέζι, και ένας μικρός σωρός άμμου στην πίσω πόρτα. Το καθιστικό είναι γεμάτο με παιχνίδια και διάφορα είδη ρουχισμού και μια επιτραπέζια λάμπα έχει αναποδογυριστεί.

Πάει επάνω να δει τη γυναίκα του, πατώντας σε διάφορα σπασμένα παιχνίδια και σκουπίδια. Είχε ήδη αρχίσει να ανησυχεί ότι μπορεί να ήταν άρρωστη, ή ότι είχε πάθει ατύχημα.

Τη βρήκε στην κρεβατοκάμαρα, στο κρεβάτι με το νυχτικό της ακόμη, να διαβάζει ένα Βιβλίο. Τον κοίταξε, του χαμογέλασε και τον ρώτησε πώς ήταν η μέρα στη δουλειά. Αυτός την κοίταξε απορημένος και:

- Μα τι συνέβη εδώ σήμερα; ρώτησε.
- Εκείνη του χαμογέλασε πάλι και απάντησε:
- Ξέρε